

РЕШЕНИЕ

№ 2503

гр. София, 11.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 21.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **1528** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 154, ал.5 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия (ЗОБВВПИ).

Образувано е по жалба от А. Г. К. чрез адв. Д. П. и адв. В. Ц. срещу Отказ рег. № 227000-318/09.01.2023г. за издаване на разрешение за съхранение, носене и употреба на ловно огнестрелно оръжие, издаден от Началника на 03 РУ при СДВР. Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт, като издаден при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и на относимите материалноправни разпоредби, както и в несъответствие с целта на закона. Счита, че решаващият орган направил необоснован извод, че е налице нормативно регламентираната материалноправна пречка по чл. 58, ал. 1, т. 10 ЗОБВВПИ, с която законът свързва постановяването на отказ за издаване на разрешителен административен акт за придобиване на огнестрелно оръжие за ловни цели като по този начин административният орган е извършил превратно упражняване на власт. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалвания отказ.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява, не се представлява, с писмено становище поддържа жалбата. Претендира сторените по делото разноски.

Ответникът – Началника на 03 РУ към СДВР, чрез процесуалния си представител юрк. Х. оспорва жалбата като неоснователна. Представя писмени бележки и

претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Производството по издаване на оспорения административен акт е започнало със заявление вх. № 136700-1956 от 28.09.2022г. /л. 51/ за подновяване на разрешение за съхранение, носене и употреба на огнестрелно оръжие, депозирано от оспорващия до началника на ОЗ РУ - СДВР. Към заявлението са приложени: Медицинско удостоверение № 13374 от 27.09.2022г. от Център за психично здраве „Проф. Н. Ш.“, че не се установяват психични заболявания на лицето към момента на прегледа и, че не се води на диспансерен отчет; справка за съдимост от Районен съд - Левски от 29.09.2022г. с отбелязване, че лицето не е осъждано; удостоверение вх. № ФО-16744/27.09.2022г.от НСлС, че към момента на издаването няма данни за обвинения по неприключили наказателни производства срещу оспорващия; удостоверение за годност на оръжие от 08.09.2022г. от Оръжейна работилница „Фортуна 13-С“ ЕООД; членска карта към „Съюз на ловците и риболовците в България“ № Б 070598; Билет за лов № 435809 на А. Г. К..

В докладна записка с рег. № 227р-24817 от 03.10.2022г. от инспектор Т. Н. /л.50/ е докладвано на началника на ОЗ РУ – СДВР, че във връзка с получено писмо рег. № 136700-1955/2022г. от група „КОС“ ОЗ РУ – СДВР на основание чл. 9, ал. 2 от Заповед № Из-2263/2012г. на МВР е извършено проучване по местоживеене на лицето А. Г. К.. Установено е след проведен разговор с живущи във входа на посочения в заявлението на жалбоподателя адрес, че същият не живее на адреса и собственик на посочения в заявлението апартамент е друго лице – Д. Д. И.. След проведен разговор с него, той е заявил, че жалбоподателят не живее на адреса, а само е регистриран там.

С протокол за приемане на оръжия, боеприпаси, взривни вещества и пиротехнически изделия /ОБВВПИ/ с вх. № 136700-1991 от 04.10.2022г. от А. Г. К. са предадени ловна пушка „Ф.“, кал. 12, № 8026242/7016524, карабина „Р.“, кал. 300 WM, № 11507 и пистолет „Б.“, кал. 9x18.

В докладна записка с № 227р-25470 от 11.10.2022г. са описани извършените проверки по подаденото от А. К. заявление, като е посочено, че жалбоподателят е отрекъл изнесената информация в приемната на група КОС относно пребиваването на посочения в заявлението адрес и заявява, че няма друг постоянен адрес. На основание чл. 83, ал. 2 във вр. с чл. 98, ал. 1 от ЗОБВВПИ е предложено производството по подновяване на разрешение за съхранение, носене и употреба на огнестрелно оръжие на А. К. да бъде прекратено до изтичане на срока по чл. 83, ал. 2 от ЗОБВВПИ.

Жалбоподателят е уведомен с писмо с вх. № 227000-14235 от 12.10.2022г. на ОЗ РУ СДВР, че не отговаря на условията за съхранение на огнестрелното оръжие и боеприпасите за него на основание чл. 98, ал.1 от ЗОБВВПИ и ако констатираните непълноти не бъдат отстранени в срок до 30 дни производството по подновяване на срока на разрешението за съхранение, носене и употреба ще бъде прекратено.

Жалбоподателят е отговорил в срок, като със заявление с вх. № 227000-15348 от 31.10.2022г. е посочил, че желае да съхранява притежаваните от него оръжия на настоящия си адрес в [населено място], общ. В. Т., като е приложил удостоверение за настоящ адрес с изх. № 78 от 27.10.2022г.

Във връзка с постъпилото от жалбоподателя писмо е изготвена докладна записка с рег. № 227р-28481 от 17.11.2022г., с която е предложено А. К. да бъде уведомен писмено, че до настоящия момент не е представил доказателство за наличието на

актуален постоянен адрес с осигурени условия за съхранение на огнестрелно оръжие. В изпълнение на същата, на жалбоподателят е изпратено писмо с рег. № 227000-16447 от 21.11.2022г., в която се сочи, че заявлението, че ще съхранява огнестрелното оръжие в настоящия си адрес в общ. В. Т. не променя обстоятелството, че на посочения постоянен адрес няма създадени условия по чл. 98, ал. 1 от ЗОБВВПИ, поради което издаването на разрешение за съхранение, носене и употреба на огнестрелно оръжие от началника на ОЗ РУ – СДВР е незаконосъобразно.

В дадено сведение от А. К. на 28.11.2022г. се твърди, че на постоянния му адрес, посочен в заявлението от 20 години има каса, отговаряща на всички законови условия, който факт е констатиран при предишни посещения и проверки на адреса. Моли да се извърши необходимата проверка на притежаваната от него каса за да се установи фактическото и състояние.

Извършена проверка на 01.12.2022г. от група „КОС“ при ОЗ РУ – СДВР на посочения за постоянен адрес в [населено място], като след многобройни позвънявания на посочения адрес никой не е отговорил. В последствие е проведен разговор с В. Г., живуща в същата сграда, която заявява, че повече от 20 години живее на този адрес и познава всички живущи. Показана и е снимка на жалбоподателя и тя е била категорична, че такова лице не живее на посочения адрес. Проведен е и телефонен разговор със собственика на апартамента Д. И., като е поканен да посети група КОС. Извършена е и проверка в „Единен автоматизиран регистър контрол на общоопасните средства“, на която е установено, че собственикът на имота се е водил на отчет и контрол в група КОС при ОЗ РУ- СДВР от 2000г., като притежател на късоцевно и дългоцевно огнестрелно оръжие за самоотбрана и ловни цели, поради което е притежавал монтирана на постоянния си адрес неподвижно закрепена метална каса за съхранение на огнестрелно оръжие. Органът е приел, че именно от това се е възползвал жалбоподателят, като е посочил във своето заявление, че от 20 години притежава каса, отговаряща на всички законови условия, но не е посочил как той ще осигури достъп до чужд имот, в който се намира металната каса за извършване на проверка от служителите на КОС. С докладната записка с рег. № 227р-29623/02.12.2022г., в която са описани тези обстоятелства е предложено снемането на сведение от собственика на апартамента, сочен за постоянен адрес на жалбоподателя. Такива сведения са снети от Д. И. на 12.12.2022г., който заявил, че лицето А. К. действително е с постоянен адрес в [населено място] в апартамента, посочен в заявлението, но живее на настоящ адрес в обл. В. Т. и при посещение в [населено място] отсяда при него.

Жалбоподателят е уведомен с писмо рег. № 227000-12266 от 14.12.2022г. на началника за констатирано на ОЗ РУ – СДВР, че в подаденото заявление не е посочена основателна причина, която по несъмнен начин да обоснове издаването на разрешение за съхранение, носене и употреба на ловно огнестрелно оръжие на основание чл. 87, ал. 1, във вр. с чл. 79 и чл. 81 от ЗОБВВПИ. Поради това е започната процедура за издаване на отказ и на основание чл. 34, ал. 3 от АПК му е даден седем дневен срок за депозиране на възражения, обяснения или доказателства, свързани с искането му.

В указания му срок А. К. е представил допълнителни мотиви с вх. № 227000-18832/23.12.2022г. /л. 21/. Мотивирал е заявлението си с това, че от 30 години в ловец без нарушения и в законоустановения срок е подал заявление за продължаване на срока на разрешението с приложени всички изискуеми документи, включително

членска карта на ловно-рибарско сдружение и ловен билет.

Депозираното от жалбоподателя възражение е разгледано и взето предвид в хода на административната процедура от административния орган, видно от докладна записка вх. № 227р-76/03.01.2022г., с която е предложено обяснението вх. № 227000-18832/23.12.2022г. по описа на 03 РУ-СДВР, депозирано от жалбоподателя да бъде разгледано по компетентност.

С оспорения Отказ с рег. № 227000-318/09.01.2023г. за издаване на разрешение за съхранение, носене и употреба на ловно огнестрелно оръжие, издаден от Началника на 03 РУ към СДВР, на основание чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ е отказано да бъде дадено исканото разрешение. В обстоятелствената част на административния акт е посочено, че жалбоподателят не е посочил мотиви, които да обосноват необходимостта и нуждата от носене и употреба на ловно оръжие. Притежаването на валидна членска карта и ловен билет показват, че лицето е правоспособен ловец, но законодателят не е обвързал придобиването на право на лов с издаването на разрешение за съхранение, носене и употреба на огнестрелно оръжие за ловни цели. Прието е, че при липса на основателна причина от жалбоподателя необходимостта от извършване на дейността не е доказана.

Отказът е връчен на оспорващия на 27.01.2023г. Същият е обжалван в срок по съдебен ред с жалба от 10.02.2023г.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата, като подадена от надлежна страна, в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК и срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган – началника на 03 РУ - СДВР, в изпълнение на правомощията му, съгласно разпоредбата на чл. 83, ал. 5 от ЗОБВВПИ. Същият съдържа предвидените в чл. 59, ал. 2 от АПК реквизити, в т.ч. фактически и правни основания за постановяването му.

При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. Оспорващият е уведомен за констатираните непълноти и/или несъответствия на подадените документи с изискванията на закона и съгласно чл. 83, ал. 2 от ЗОБВВПИ административният орган е дал 30-дневен срок за отстраняването им.

Оспореният акт е материално незаконосъобразен.

ЗОБВВПИ въвежда изключително строг разрешителен режим на посочените в него дейности с взривни вещества, оръжия, боеприпаси и пиротехнически изделия, с оглед опасността, която представляват самите те и дейностите с тях, поради което за всеки конкретен случай следва да бъде доказана по несъмнен начин нуждата от придобиване на оръжие. В чл. 58, ал. 1 от ЗОБВВПИ са посочени обстоятелствата, при които не се издава разрешение за придобиване, съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия.

Съгласно разпоредбата на чл. 50, ал. 3 вр. с ал. 1 от посочения нормативен акт, българските граждани могат да придобиват огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях чрез закупуване, дарение, замяна или по наследство, след получаване на разрешение за придобиване. Физическите лица могат да придобиват, носят и съхраняват огнестрелно оръжие и боеприпаси само за посочените в чл. 6, ал. 3 ЗОБВВПИ граждански цели, вкл. да придобиват огнестрелни оръжия за лов (чл. 6, ал. 3, т. 2

ЗОБВВПИ).

В разпоредбата на чл. 58, ал. 1, т. 1 – т. 10 ЗОБВВПИ нормативно са установени материалноправните пречки за издаване на разрешения за осъществяване на дейности с огнестрелно оръжие от физически лица по ЗОБВВПИ. В разпоредбата на чл. 58, ал. 1, т. 10 ЗОБВВПИ е регламентирано, че разрешения за придобиване, съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях не се издават на лице, което няма основателна причина – самоотбрана, ловни цели, спортни цели, културни цели, колекциониране, която по несъмнен начин обосновава издаването на разрешение.

По делото не се спори, че по отношение на А. Г. К. не са налице отрицателните предпоставки на чл. 58, ал. 1, т. 1-9 ЗОБВВПИ. Спорът е по отношение наличието на предпоставката по т. 10 - основателна причина, която по несъмнен начин да обосновава издаването на разрешение. Съгласно разпоредбата на чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ разрешения за придобиване, съхранение и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях не се издават на лице, което няма основателна причина, която по несъмнен начин обосновава издаването на разрешение.

Наличието на „основателна причина“, обосноваваща по несъмнен начин необходимостта от придобиване, съхранение, носене или употреба на огнестрелно оръжие, е материалноправна предпоставка за издаване на разрешение, т.е. ЗОБВВПИ дава възможност за осъществяване на дейности с огнестрелно оръжие от физически лица само за посочените в закона цели и при условие, че е налице необходимост, надлежно обоснована и доказана пред компетентния административен орган.

Анализът на приложимите норми и въведената с тях императивна правна регламентация води до извода, че доказването на необходимостта от притежаването, носенето и съхранението на огнестрелно оръжие за някоя от изрично изброените в закона цели е задължителен елемент от фактическия състав по разрешаване на дейност по ЗОБВВПИ. Съответно законът поставя в тежест на заявителя да обоснове искането си, като представи и съответните доказателства в зависимост от конкретното основание, посочено в него, които доказателства да установяват, че действително е налице необходимост, представляваща основателна причина за получаване на разрешение за исканата дейност с огнестрелно оръжие. Следователно подаването на искането има не само сезираща функция – освен че с него се поставя началото на административното производство, с това искане заявителя определя и обхвата на проверката, която органът е длъжен да извърши, а именно да установи съществуването на твърдените факти и обстоятелства, с които е обоснована нуждата от издаване на разрешението и дали тези обстоятелства релевират обоснована необходимост за ползване на оръжие за посочената в заявлението цел.

Съгласно изискванията на чл. 77, ал. 2 ЗОБВВПИ при кандидатстване за разрешение за придобиване на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях за ловни цели, освен документите по чл. 76, ал. 3, 4 и 7 императивно се явява и представянето от заявителите на заверен билет за лов съгласно Закона за лова и опазване на дивеча (ЗЛОД). По силата на специалната норма на чл. 23 ЗЛОД билетът за лов следва да е заверен за съответната календарна година.

Когато заявеният за издаване разрешителен акт за дейности с огнестрелно оръжие е „за ловни цели“, посочването на тази причина и на данни, че лицето е член на българското ловно-рибарско сдружение с издаден билет за лов, е достатъчно за да се счита, че заявеното искане е обосновано. Целта на законовото изискване,

регламентирано в чл. 58, ал. 1, т. 10 ЗОБВВПИ, е да се посочат факти и обстоятелства, от които може да се направи извод, че за конкретното лице е налице „основателна причина“, обуславяща нуждата от придобиване на съответния вид оръжие за съответния вид ползване с оглед декларираната цел на използване на оръжието.

В случая действително жалбоподателят не е попълнил полето в заявлението си, в което е следвало да се посочи причината, поради която е необходимо издаването на разрешението, като единствено е посочил, че притежава два броя ловно оръжие. С оглед направената от жалбоподателя мотивировка в подаденото възражение на 23.12.2022г., съдът намира, че той е обосновал издаването на разрешението, с необходимостта му да го използва за ловни цели. Видно от съдържанието се в административната преписка доказателства, безспорно е установено, че А. Г. К. е притежава право на лов. Същият е член на „Съюз на ловците и риболовците в България“, като притежава ловен билет. Всички тези доказателства убедително сочат наличие на декларираната от жалбоподателя причина, а именно, че разрешението се иска за ловни цели. Административният орган неправилно е счел, че А. К. не е посочил и не е обосновал основателна, уважителна причина за исканото разрешение за придобиване на ловно оръжие, тъй като такава е заявена от лицето и за нея то е представило надлежни доказателства.

Ето защо фактически, правно и доказателствено необоснован е направеният от решаващия орган извод, че по отношение на заявителя А. Г. К. е налице законово регламентираната материалноправна пречка по чл. 58, ал. 1, т. 10 ЗОБВВПИ за постановяване на разрешителен административен акт за подновяване на разрешението за съхранение, носене и употреба на ловно огнестрелно оръжие.

С оглед на което оспореният административен акт следва да бъде отменен, като незаконосъобразен, а преписката върната на компетентния административен орган за ново разглеждане и произнасяне по заявеното от А. Г. К. искане за издаване на разрешение за придобиване на огнестрелно оръжие за ловни цели, при съобразяване на дадените от съда указания по тълкуването и прилагането на закона.

При този изход на делото, основателна се явява претенцията на жалбоподателя А. Г. К., направена в жалбата чрез процесуалния му представител, за присъждане на направените по делото разноски, представляващи внесена държавна такса и адвокатско възнаграждение за осъществена правна защита и съдействие. Жалбоподателят не е представил доказателства за действително платено адвокатско възнаграждение, от което следва да се присъдят единствено разноски за платената държавна такса в размер на 10 (десет) лева, по сметка на Административен съд София – град.

Мотивиран от така изложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ, във вр. с чл. 172, ал. 1 и чл. 173, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, Трето отделение, 55-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Отказ рег. № 227000-318/09.01.2023г. за издаване на разрешение за съхранение, носене и употреба на ловно огнестрелно оръжие, издаден от Началника на 03 РУ при СДВР.

ИЗПРАЩА преписката на Началника на 03 РУ – СДВР, за разглеждане и ново произнасяне, в едномесечен срок от получаване на преписката, по подаденото от А. Г. К. заявление с вх. № 136700-1956 от 28.09.2022г., при съобразяване и спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи към Министерство на вътрешните работи, ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място], п.к. 1303, [улица], да заплати на А. Г. К., ЕГН [ЕГН], сумата в размер общо на 10 (десет) лева, представляваща направени от него деловодни разноски в настоящото производство.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България, чрез Административен съд София – град в 14-дневен срок от съобщението или връчването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН

СЪДИЯ: